

Arrest

nr. 298 757 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 9 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. RICHIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 14 oktober 2021 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige, diende op 15 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 december 2021 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 28 mei, 1 juni en 15 juli 2021 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Griekenland (Eurodac). Op 29 september 2021 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Oostenrijk (Eurodac).

1.4. Op 9 maart 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 14 maart 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 15/10/2021

Overdracht CGVS: 10/03/2022

Je werd op 17 januari 2023 van 9u11 tot 12u35 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Je advocaat meester Hecq Elise, vervanger voor meester Richir Juliette, was aanwezig tijdens het volledige persoonlijke onderhoud. Je voogd was ook aanwezig tijdens het volledige persoonlijke onderhoud. Je werd bijgestaan door een tolk Pashtu.

A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een soennitische Pashtun te zijn. Je bent afkomstig uit Gorgorai (subdorp Azam), district Dehbala in de provincie Nangarhar en je haalde de volgende feiten aan in het kader van je verzoek om internationale bescherming:

Je oudste broer S. werkte gedurende acht of negen jaar bij de special forces (SF) van het Afghaanse leger (Afghan national Army, ANA). Twee en een half jaar voor je vertrek deed de overheid een aanval in je dorp waarbij er een gevecht ontstond tussen de politie en de taliban. Je buurman W., een lid van de taliban, verloor zijn jongste zoon tijdens deze aanval en zijn oudste zoon werd meegenomen. Er deden nadien geruchten de ronde dat je broer S. iets met de aanval te maken had en W. wilde zich op hem wreken. Sinds twee jaar voor je vertrek heb je niets meer gehoord van je broer. De taliban kwamen langs om te vragen waar je broer was.

Jij en je vader werkten in jullie eigen winkel en je werkte ook soms op de velden. Op een dag kwamen twee onbekende mannen naar de winkel toen je papa er niet was. Ze lieten een pakketje achter dat ze later terug zouden komen ophalen. Toen je papa terug in de winkel was, openden jullie het pakketje. Er bleken bommen in te zitten. Je vader stuurde je naar huis en heeft de politie gebeld, die even later met de ontmijningsdienst ter plaatse kwam en het dorp doorzocht.

Drie dagen later werd je papa op weg naar de winkel neergeschoten door de taliban. Je oom A. heeft je diezelfde dag nog naar Jalalabad gestuurd van waar een smokkelaar je naar Nimruz bracht. Je bleef er zeven tot acht dagen en reisde verder via Iran en Turkije naar Griekenland. Je zette je reis verder via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk tot in België. Je bent vijf maanden onderweg geweest van Afghanistan naar België. Je kwam hier aan op 14 oktober 2021 en de dag erna verzocht je om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door W., als wraak voor wat er met zijn zonen is gebeurd. Je vreest ook de taliban omdat je in Afghanistan niet vrij kan leven.

Ter ondersteuning voor je verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten neer: een kopie van je taskara, een kopie van de taskara van S. en je vader, een foto van je overleden vader, een kopie van documenten over de gezondheid van je moeder, drie foto's van je dorp en je huis, een kopie van vier certificaten van het werk en de badge van S. en 24 foto's van S.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren

en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je jouw land ontvluchtte wegens vrees voor de Taliban die een probleem hadden met het werk van je broer S. bij de special forces (SF) en om die reden reeds je vader vermoordden. Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Je vertelde dat je broer S. acht of negen jaar bij de SF van het ANA werkte op het moment dat hij twee jaar voor je vertrek verdween. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 5, 9) Om de job van je broer aan te tonen, legde je vier certificaten neer, zijn badge en 24 foto's. Hoewel het profiel van je broer als soldaat in het ANA niet in twijfel wordt getrokken, moet worden opgemerkt dat dit profiel op zich niet volstaat opdat jij, zijn broer, automatisch als vluchteling erkend zou worden. Het CGVS moet elke asielaanvraag immers op individuele basis onderzoeken en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging concreet dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij hebt echter zelf geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan het beroep van je broer verbonden incidenten aangehaald. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de incidenten waarover je vertelde, meer bepaald dat de taliban op vraag van je buurman W. een bom achterlieten in jullie winkel en dat je vader enkele dagen later vermoord werd in opdracht van W., dit allemaal met als doel je broer in de val te lokken.

Eerst en vooral valt het op dat je incoherente verklaringen aflegde. Zo vertelde je op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat je papa het pakket had opengemaakt en je naar huis stuurde nadat hij zag dat er explosieven in zaten. Hij is toen zelf naar het districtshuis gegaan om de politie in te lichten. Op het CGVS verklaarde je echter dat jij het pakketje opende en dat je vader toen naar de politie heeft gebeld. Toen je daarmee werd geconfronteerd, beweerde je dat je het zo niet had gezegd op de DVZ maar dat de tolk je misschien niet begrepen had. Echter, het verschil tussen "mijn papa belde" en "hij ging zelf naar het districtshuis om de politie te verwittigen" is zo groot dat het hier niet om een fout van de tolk kan gaan. (npo p. 16) Het louter ontkennen van wat je gezegd zou hebben, kan geen verklaring bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Op de DVZ vertelde je verder dat je papa de dag erna werd doodgeschoten en je oom je de volgende dag naar de stad (Jalalabad) heeft gestuurd. Tijdens je gehoor op het CGVS zei je dat je papa drie dagen later werd neergeschoten en dat je dezelfde dag nog naar Jalalabad bent vertrokken. (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.5; npo p. 11, 12, 15) Het feit dat je niet coherent kon zijn over wat er wanneer is gebeurd, roept ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van je relaas.

Ten tweede waren je verklaringen over wie jullie bedreigde en wie jouw vader heeft gedood niet overtuigend. Je kon niet aannemelijk maken dat je dorpsgenoot W., een talibanlid, hierachter zat. Op de DVZ had je verklaard dat je vader door onbekenden werd doodgeschoten en dat jullie later te weten waren gekomen dat ze van de taliban waren.

Pas toen je werd gevraagd of je nog iets wilde toevoegen, haalde je nog aan dat er een dorpsgenoot tegen jullie was omdat hij je broer S. linkte aan een aanval op zijn huis waarbij een aantal talibanleden om het leven kwamen en hijzelf gearresteerd werd. Je legde de link niet tussen die dorpsgenoot, de explosieven in de winkel en de dood van je vader. (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.8) Tijdens je gehoor zei je dat W. andere talibanleden de opdracht had gegeven om de explosieven in jullie winkel te plaatsen en nadien je vader te doden omdat hij je broer maar niet te pakken kon krijgen om zich op hem te wreken. Het doel van dit alles was om je broer S. te onderscheppen. (npo p. 12, 13, 17, 18, 19) Je kon echter niet uitleggen hoe je weet dat W. hier iets mee te maken had, je bleef vaag in je verklaringen. (npo p. 17) Daarenboven is het bevreemdend dat W. zo lang zou wachten om actie te ondernemen tegen jullie indien hij effectief zo uit was op wraak. De aanval op zijn huis waarbij hij zijn jongste zoon verloor en zijn andere zoon werd gearresteerd, vond twee en een half jaar voor je vertrek plaats. Volgens je verklaringen kwam W. naar je broer vragen toen deze nog op zijn werk was, dus op zijn minst twee jaar voor je vertrek. Als uitleg voor waarom W. op zijn minst twee jaar wachtte alvorens jullie te proberen vermoorden, zei je dat hij geen ruzie of conflict wilde zoeken. (npo p. 13, 14, 18) Het is niet aannemelijk dat W. zich gedeisd zou houden omdat hij geen conflict wilde, om vervolgens plots bommen te laten plaatsen in jullie winkel en je vader te laten doden. Er kan niet aangenomen worden dat W. achter deze feiten zat. Dit zet de geloofwaardigheid van je relaas verder op de helling.

Ten slotte was je tegenstrijdig over je persoonlijke problemen. Toen je pas in België aankwam, had je verklaard dat de taliban je vader vermoordden en nadien jou bedreigden. (zie fiche niet-begeleide minderjarige Vreemdeling) Op de DVZ verklaarde je dat je oom je naar de stad had gestuurd "voordat je problemen krijgt". (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.5) Tijdens je gehoor op het CGVS haalde je aan dat ze jou wilden doden en zelfs je hele gezin, maar gaf je ook aan dat ze je nooit hebben benaderd. (npo p. 11, 14, 20) Dat je steeds andere verklaringen aflegde over of je al dan niet zelf bedreigd werd, is een volgende indicatie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou aangehaalde feiten.

De hierboven gedane vaststellingen versterken stuk voor stuk de beoordeling dat je geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt louter omwille van het profiel van je broer S. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Wat betreft de overige documenten die je hebt voorgelegd en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: jouw taskara, die van je vader en broer staven jullie identiteit en afkomst uit Dehbala (Nangarhar), elementen die op zich door het CGVS niet betwist worden. De drie foto's van je dorp en huis en de medische documenten van je moeder hebben niets te maken met je asielrelaas en kunnen bijgevolg geen ander licht werpen op de vaststellingen van het CGVS. Je legde ook een foto neer van een overleden man, het zou gaan om je vader. Er kan echter niet met zekerheid gesteld worden dat dit inderdaad je vader is, en zelfs al is dat wel zo, kan er op basis van de foto niets gezegd worden over de oorzaak en omstandigheden van zijn overlijden. Op die manier kan de foto de gedane vaststelling in verband met de ongeloofwaardigheid van je relaas niet ongedaan maken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden

met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard

zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09,

M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of

vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'élites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Tijdens het gehoor op het CGVS wierp je op dat je bij terugkeer naar Afghanistan nooit een normaal leven zou kunnen leiden en je niet je eigen keuzes zou kunnen maken. Je maakte echter niet aannemelijk dat je in die mate verwesterd bent dat je niet meer zou kunnen integreren in de Afgaanse maatschappij of dat je vervolgd zou worden door de taliban.

Je verwees naar het feit dat je in Afghanistan je eigen baard- en haarstijl niet kan kiezen en je niet je eigen keuzes kan maken. Je wilt een leven in vrijheid. (npo p. 12, 21) Deze elementen kunnen echter bezwaarlijk gezien worden als echte verwestering die een vrees voor vervolging met zich zou kunnen meebrengen bij terugkeer naar Afghanistan, zoals hierboven reeds uiteengezet werd.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 en volgende van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 1, lid 2, van het Protocol van 31 januari 1964 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 24 van het Handvest;
- Artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Een beoordelingsfout.

Verzoeker licht, na een uiteenzetting over de draagwijdte van de motiveringsplicht, het hoger belang van het kind theoretisch toe. Hij stelt dat hij in Afghanistan zijn uiterlijk zal moeten aanpassen, geen muziek zal mogen beluisteren, beperkte toegang tot scholing zal hebben, niet met meisjes zal mogen omgaan, zich zal moeten schikken naar de islam en hij geen recht op vrijheid van meningsuiting zal genieten. Uit verschillende artikels blijkt dat de regels die door de Taliban opgelegd worden heel streng zijn.

De toegang tot de school is absoluut niet gewaarborgd. Komt daarbij ook de verplichting te werken, wegens de hongersnood die in het hele land heerst. Deze beperkingen in de uitoefening van de fundamentele rechten, gecumuleerd met elementen die infra ontwikkeld worden, maken vervolging uit in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Talrijke beperkingen, die door de Taliban verplicht zijn, vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 van het EVRM, zoals het recht zich te kleden of zich te kappen zoals men wenst, het recht naar muziek te luisteren, of ook nog het recht zich te scheren.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met bovenstaande elementen.

Aangaande zijn asielrelaas stelt verzoeker dat hij wel degelijk consistente en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, rekening houdend met zijn jonge leeftijd.

In dit verband merkt verzoeker op dat het werk van zijn broer als soldaat bij de speciale strijdkrachten niet in twijfel wordt getrokken.

De bestreden beslissing ontkent verder niet dat zulke werkzaamheden een basis kunnen vormen voor de vervolging van familieleden.

Verzoeker stelt dat de verdwijning van zijn broer weldegelijk verband houdt met diens werkzaamheden. Een buurman die tot de Taliban behoorde, wilde wraak nemen voor de acties van verzoekers broer en was ook verantwoordelijk voor de aanslagen op verzoekers vader.

Voorts verwijst verzoeker naar zijn verklaringen en meent dat deze voldoende gedetailleerd zijn. Waar de bestreden beslissing twijfels uit, wijst verzoeker op zijn jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen. Verzoeker kon achteraf niet zeker zijn van zijn analyse.

Hij wijst er ook op dat dit zijn eigen veronderstellingen zijn en dat hij uiteraard niet zeker kan zijn van de bedoelingen van de Taliban wanneer zij besluiten een aanslag te plegen of anderszins.

Verzoeker kan alleen verantwoordelijk worden gehouden voor zijn eigen verklaringen en kan niet worden aangesproken op het inconsistente gedrag van een derde. In dit verband kan hem niet worden verweten dat de Taliban meer dan twee jaar hebben gewacht alvorens de bomaanslag op de winkel van zijn vader te plegen. Deze vertraging kan worden gerechtvaardigd door een groot aantal redenen, waaronder het feit dat de buur wachtte op toestemming voor de aanslag van de hiërarchie van de Taliban, of het feit dat een ander probleem de spanning tussen de familie van verzoeker en hun buurman, een lid van de Taliban, kan hebben verergerd. Deze redenen konden natuurlijk niet bekend zijn voor verzoeker.

Aangaande de vermeende inconsistenties tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal, stelt verzoeker dat hij niet in de winkel aanwezig was toen zijn vader de politie had verwittigd, aangezien zijn vader hem reeds naar huis had gestuurd.

Verzoeker kan dus alleen met zekerheid weten dat zijn vader de politie over de bom heeft gewaarschuwd. Hij wist echter niet zeker hoe zijn vader de politie op de hoogte had gebracht, zodat hij slechts kon speculeren of zijn vader de politie had gebeld of dat hij er zelf naartoe was gegaan.

In elk geval is het enkele feit dat verzoeker er op dat moment niet bij was, voldoende rechtvaardiging voor het feit dat hij niet precies weet hoe de gebeurtenissen zijn verlopen.

Gelet op het voorgaande kan er dan ook niet worden gesproken over tegenstrijdige verklaringen, doch eerder een bevestiging van de verklaringen van verzoeker over het verloop van de gebeurtenissen.

Aangaande de timing van de bomaanslag, bevestigt verzoeker wat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitvoerig heeft kunnen uitleggen. Zijn vader is drie dagen na de mislukte bomaanslag gedood en verzoeker is dezelfde dag door zijn oom naar Jalalabad gebracht. Verzoeker verklaarde dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen informatie had gegeven over dit tijdschema, maar dat hij naar beste weten had gezegd dat de moord op zijn vader direct na de bomaanslag had plaatsgevonden.

Verzoeker meent ook dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend en licht theoretisch toe.

Nog stelt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker benadrukt de precarie veiligheidssituatie in Nangarhar en verwijst naar landeninformatie van EUAA.

2.1.2. Op 2 oktober 2023 voegt de commissaris-generaal in een aanvullende nota "*UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023*" <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>".

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, toont op zich niet aan dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 14 december 2021, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

2.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vervolging daar de loutere vaststelling dat zijn broer werkte voor de veiligheidsdiensten niet automatisch leidt tot de vaststelling van een risico in hoofde van verzoeker (i), verzoeker doorheen de asielprocedure incoherente verklaringen aflegde (ii) en verzoekers verklaringen aangaande de vervolging die zijn familie ervaarde niet kunnen overtuigen (iii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkungen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Omtrent het verband tussen de werkzaamheden van verzoekers broer en de vermeende vervolging die verzoeker ervaarde merkt de bestreden beslissing terecht het volgende op:

"Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je jouw land ontvluchtte wegens vrees voor de Taliban die een probleem hadden met het werk van je broer S. bij de special forces (SF) en om die reden reeds je vader vermoordden. Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Je vertelde dat je broer S. acht of negen jaar bij de SF van het ANA werkte op het moment dat hij twee jaar voor je vertrek verdween. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 5, 9) Om de job van je broer aan te tonen, legde je vier certificaten neer, zijn badge en 24 foto's. Hoewel het profiel van je broer als soldaat in het ANA niet in twijfel wordt getrokken, moet worden opgemerkt dat dit profiel op zich niet volstaat opdat jij, zijn broer, automatisch als vluchteling erkend zou worden. Het CGVS moet elke asielaanvraag immers op individuele basis onderzoeken en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging concreet dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/)

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij hebt echter zelf geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan het beroep van je broer verbonden incidenten aangehaald. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de incidenten waarover je vertelde, meer bepaald dat de taliban op vraag van je buurman W. een bom achterlieten in jullie winkel en dat je vader enkele dagen later vermoord werd in opdracht van W., dit allemaal met als doel je broer in de val te lokken.

Eerst en vooral valt het op dat je incoherente verklaringen aflegde. Zo vertelde je op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat je papa het pakket had opengemaakt en je naar huis stuurde nadat hij zag dat er explosieven in zaten. Hij is toen zelf naar het districtshuis gegaan om de politie in te lichten. Op het CGVS verklaarde je echter dat jij het pakketje opende en dat je vader toen naar de politie heeft gebeld. Toen je daarmee werd geconfronteerd, beweerde je dat je het zo niet had gezegd op de DVZ maar dat de tolk je misschien niet begrepen had. Echter, het verschil tussen "mijn papa belde" en "hij ging zelf naar het districtshuis om de politie te verwittigen" is zo groot dat het hier niet om een fout van de tolk kan gaan. (npo p. 16) Het louter ontkennen van wat je gezegd zou hebben, kan geen verklaring bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Op de DVZ vertelde je verder dat je papa de dag erna werd doodgeschoten en je oom je de volgende dag naar de stad (Jalalabad) heeft gestuurd. Tijdens je gehoor op het CGVS zei je dat je papa drie dagen later werd neergeschoten en dat je dezelfde dag nog naar Jalalabad bent vertrokken. (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.5; npo p. 11, 12, 15) Het feit dat je niet coherent kon zijn over wat er wanneer is gebeurd, roept ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van je relaas.

Ten tweede waren je verklaringen over wie jullie bedreigde en wie jouw vader heeft gedood niet overtuigend. Je kon niet aannemelijk maken dat je dorpsgenoot W., een talibanlid, hierachter zat. Op de DVZ had je verklaard dat je vader door onbekenden werd doodgeschoten en dat jullie later te weten waren gekomen dat ze van de taliban waren. Pas toen je werd gevraagd of je nog iets wilde toevoegen, haalde je nog aan dat er een dorpsgenoot tegen jullie was omdat hij je broer S. linkte aan een aanval op zijn huis waarbij een aantal talibanleden om het leven kwamen en hijzelf gearresteerd werd. Je legde de link niet tussen die dorpsgenoot, de explosieven in de winkel en de dood van je vader. (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.8) Tijdens je gehoor zei je dat W. andere talibanleden de opdracht had gegeven om de explosieven in jullie winkel te plaatsen en nadien je vader te doden omdat hij je broer maar niet te pakken kon krijgen om zich op hem te wreken. Het doel van dit alles was om je broer S. te onderscheppen. (npo p. 12, 13, 17, 18, 19) Je kon echter niet uitleggen hoe je weet dat W. hier iets mee te maken had, je bleef vaag in je verklaringen. (npo p. 17) Daarenboven is het bevreemdend dat W. zo lang zou wachten om actie te ondernemen tegen jullie indien hij effectief zo uit was op wraak. De aanval op zijn huis waarbij hij zijn jongste zoon verloor en zijn andere zoon werd gearresteerd, vond twee en een half jaar voor je vertrek plaats. Volgens je verklaringen kwam W. naar je broer vragen toen deze nog op zijn werk was, dus op zijn minst twee jaar voor je vertrek. Als uitleg voor waarom W. op zijn minst twee jaar wachtte alvorens jullie te proberen vermoorden, zei je dat hij geen ruzie of conflict wilde zoeken. (npo p. 13, 14, 18) Het is niet aannemelijk dat W. zich gedeisd zou houden omdat hij geen conflict wilde, om vervolgens plots bommen te laten plaatsen in jullie winkel en je vader te laten doden. Er kan niet aangenomen worden dat W. achter deze feiten zat. Dit zet de geloofwaardigheid van je relaas verder op de helling."

Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar deze opmerkt dat er geen rekening werd gehouden met diens leeftijd tijdens de beoordeling van diens verklaringen. De Raad is immers van oordeel dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake elementen die centraal staan in zijn asielrelaas alsook deel uitmaakten van diens persoonlijke leefwereld. Aldus treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat verzoekers vage verklaringen met betrekking tot de betrokkenheid van zijn buurman en de taliban afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker kan verder geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing door te stellen dat hij geen inzicht kan hebben in de handelswijze van zijn buurman en de taliban. Het gebrek aan inzicht vanwege verzoeker inzake de handelswijze van de taliban en zijn buurman plaatst hun weinig geloofwaardige gedrag immers niet in een ander daglicht. De Raad benadrukt hierbij dat de bestreden beslissing de handelswijze van de taliban en zijn buurman beoordeelde met verzoekers specifieke situatie ingedachte. Waar verzoeker nog tracht het lange stilzitten van de taliban en zijn buurman te verklaren en hierbij een aantal redenen opsomt zoals het hiërarchische proces van de taliban of mogelijke spanningen met zijn buurman, merkt de Raad op dit zuivere speculatie betreft die geenszins is gestoeld op enig

concreet element. Zulks speculatief verweer is echter niet dienstig daar verzoeker *in concreto* de argumentatie van de bestreden beslissing dient te weerleggen, *quod non*.

Aangaande zijn tegenstrijdige verklaringen tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal, stelt verzoeker dat zijn vader hem reeds naar huis had gestuurd waardoor hij niet juist op de hoogte was van hoe zijn vader de politie had ingelicht. Dit zou zijn wisselende verklaringen omtrent het onderwerp verklaren, verzoeker was immers genoopt tot speculatie. De Raad merkt echter op dat verzoekers uitleg in zijn verzoekschrift verschilt van zijn eerdere verklaring hieromtrent. Verzoeker stelde immers dat de tegenstrijdigheid te wijten viel aan een vertaalfout van de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). Van enige speculatie of onwetendheid maakte verzoeker geen gewag. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift plots een andere verklaring aanwendt die niet strookt met zijn eerdere verklaringen hieromtrent, kan geenszins een zulke tegenstrijdigheid verschonen doch doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. De Raad merkt nog op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud in detail sprak over hoe zijn vader de politie contacteerde met een gsm en vanwaar hij hen opbelde, hetgeen allerminst doet vermoeden dat verzoeker hieromtrent onwetend was (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15-16). Wat de timing van de moord op zijn vader betreft, bevestigt verzoeker zijn verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud en meent hij geenszins een tijdschema te hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zich louter scharen achter één der tegenstrijdige verklaringen volstaat niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Dat verzoeker geenszins een tijdsschema zou hebben opgegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken betreft immers een louter blote bewering, nu verzoeker niet aantoonde dat wat in deze CGVS-vragenlijst werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij werkelijk heeft verklaard.

De bestreden beslissing merkt tot slot nog terecht op dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde bij aanvang van de asielprocedure:

"Ten slotte was je tegenstrijdig over je persoonlijke problemen. Toen je pas in België aankwam, had je verklaard dat de taliban je vader vermoordden en nadien jou bedreigden. (zie fiche niet-begeleide minderjarige Vreemdeling) Op de DVZ verklaarde je dat je oom je naar de stad had gestuurd "voordat je problemen krijgt". (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.5) Tijdens je gehoor op het CGVS haalde je aan dat ze jou wilden doden en zelfs je hele gezin, maar gaf je ook aan dat ze je nooit hebben benaderd. (npo p. 11, 14, 20) Dat je steeds andere verklaringen aflegde over of je al dan niet zelf bedreigd werd, is een volgende indicatie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou aangehaalde feiten.

De hierboven gedane vaststellingen versterken stuk voor stuk de beoordeling dat je geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt louter omwille van het profiel van je broer S. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Wat betreft de overige documenten die je hebt voorgelegd en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: jouw taskara, die van je vader en broer staven jullie identiteit en afkomst uit Dehbala (Nangarhar), elementen die op zich door het CGVS niet betwist worden. De drie foto's van je dorp en huis en de medische documenten van je moeder hebben niets te maken met je asielrelaas en kunnen bijgevolg geen ander licht werpen op de vaststellingen van het CGVS. Je legde ook een foto neer van een overleden man, het zou gaan om je vader. Er kan echter niet met zekerheid gesteld worden dat dit inderdaad je vader is, en zelfs al is dat wel zo, kan er op basis van de foto niets gezegd worden over de oorzaak en omstandigheden van zijn overlijden. Op die manier kan de foto de gedane vaststelling in verband met de ongeloofwaardigheid van je relaas niet ongedaan maken."

Verzoeker laat dit motief geheel ongemoeid, waardoor het onverminderd gehandhaafd blijft.

Wat de machtsvername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Verzoeker laat in dit verband ook volgende motivering van de bestreden beslissing ongemoeid:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Tijdens het gehoor op het CGVS wierp je op dat je bij terugkeer naar Afghanistan nooit een normaal leven zou kunnen leiden en je niet je eigen keuzes zou kunnen maken. Je maakte echter niet aannemelijk dat je in die mate verwesterd bent dat je niet meer zou kunnen integreren in de Afgaanse maatschappij of dat je vervolgd zou worden door de taliban. Je verwees naar het feit dat je in Afghanistan je eigen baard- en haarstijl niet kan kiezen en je niet je eigen keuzes kan maken.

Je wilt een leven in vrijheid. (npo p. 12, 21) Deze elementen kunnen echter bezwaarlijk gezien worden als echte verwestering die een vrees voor vervolging met zich zou kunnen meebrengen bij terugkeer naar Afghanistan, zoals hierboven reeds uiteengezet werd.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De motieven zijn correct en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker meent dat hem verscheidene rechten zullen worden ontzegd in Afghanistan, daar hij maar een beperkte toegang tot scholing zou hebben, zijn recht op vrije mening uiting beknot zou zijn en hij zich zou moeten schikken naar de geldende normen van een strenge Islamitische samenleving, merkt de Raad hierbij op dat verzoeker zijn problemen concreet aannemelijk moet maken, dat er sprake is van enige gerichtheid jegens de persoon van verzoeker, waardoor dit aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Verzoeker blijft in gebreke dit aannemelijk te maken.

Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP